

Digital Technology Competency of School Administrators and Academic Management in Educational Institution under Narathiwat Primary Education Area Office

Nayaree waesni^{1*} Jarunee Kao-ian²

Received: 15-05-2025, Revised: 14-10-2025, 26-11-2025, Accepted: 13-12-2025

Abstract

The purposes of this research 1) to study the relation of the competency for a digital technology of school administrators and academic administration in the schools under Narathiwat Primary Education Service Area Office 2; and 2) to compile recommendations about the relation between competency for a digital technology of school administrators and academic administration in the schools under Narathiwat Primary Education Service Area Office 2. The samples were 327 of school administrators and teachers. The research tool is 4-part questionnaire The applied statistics were frequency, percentage, average, standard deviation, t-test, F-test. When the difference was found, then use pair wise multiple comparison of Scheffe's method and Pearson product moment correlation and the content analysis about the competency for a digital technology of school administrators and academic administration in the schools. The results showed that: The relationship between competency for digital technology of school administrators and academic administration in the schools under Narathiwat Primary Education Service Area Office 2, had quite high level of positive relation with ($r=.639$). The recommendations on the relationship between competency for a digital technology of school administrators and academic administration in the schools under Narathiwat Primary Education Service Area Office 2 were that digital media and technology innovation should be created, with an emphasis on building online communities, having digital devices that can connect to the Internet, and using applications widely without violating the rights of others, were that active learning should be organized for teaching and evaluation, emphasizing

^{1,2} Faculty of Education, Yala Rajabhat University

* Corresponding author, E-mail address: nareya.2555@gmail.com

the integration of cross-curriculum content, in line with innovation areas, by using programs (Apps) for teachers to produce AI media, and digital media should be used for supervision.

Keywords: Digital Technology Competency; Academic Management; School Administrator; Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2

สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

นาณารีย์ แวสนิ^{1*} จริญญา แก้วเย็น²

บทความ: 15-05-2025, วันแก้ไขบทความ: 14-10-2025, 26-11-2025, วันตอบรับบทความ: 13-12-2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา และเพื่อประมวลข้อเสนอแนะของสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) เมื่อพบว่า มีความแตกต่างกันจึงทดสอบโดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe's Method) และค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) และวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r=.639$) ผลการประมวลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r=.639$) ผลการประมวลข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ได้แก่ ควรสร้างสื่อและนวัตกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล เน้นการสร้างชุมชนออนไลน์ มีอุปกรณ์ดิจิทัลที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการใช้แอปพลิเคชันอย่างแพร่หลาย โดยไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ควรจัดการเรียนการสอนและประเมินผลเชิงประจักษ์ (Active Learning) โดยเน้นการบูรณาการข้ามสาระการเรียนรู้ สอดคล้องกับพื้นที่นวัตกรรม โดยใช้โปรแกรม (Application) ให้ครูผลิตสื่อ (Artificial Intelligence) และควรใช้สื่อดิจิทัลในการนิเทศ

คำสำคัญ : สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล; การบริหารงานวิชาการ; ผู้บริหารสถานศึกษา; สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

^{1,2} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

* ผู้ประสานงานบรรณกิจ, ติดต่ออีเมล: nareya.2555@gmail.com

บทนำ

บริบทของการบริหารสถานศึกษาในยุค 4.0 มีความท้าทายและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องเป็นผู้นำที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทั้งในด้าน เทคโนโลยี และการศึกษา เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2566) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญนี้ โดยมีนโยบายและจุดเน้นประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 มุ่งเน้นไปที่การ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ตามกรอบระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education, 2009)

สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการบูรณาการความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ เพื่อใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย และมีจริยธรรม (Office of the National Digital Economy and Society Commission, 2020) ดังนั้น ผู้บริหารจึงมีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่านโยบายจะให้ความสำคัญ แต่จากรายงานผลการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกลเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 กลับพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ยังขาดการพัฒนาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลายในสถานศึกษา (Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, 2024)

นอกจากนี้ การบริหารงานวิชาการ ถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาการเรียนการสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Khunsook, 2022) แต่เมื่อพิจารณาจาก ผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ทั้งระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประจำปี 2565 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกรายวิชา (เช่น วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์, ภาษาไทย, และภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)) ยังไม่เป็นที่น่าพอใจและต่ำกว่าร้อยละ 50 อย่างชัดเจน (Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, 2022) แม้ว่าจะมีงานวิจัยจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะดิจิทัลของผู้บริหาร (Boonlai, 2021; Triboon, 2022) งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ (Inkaew, 2020; Suksang, 2021) แต่งานวิจัยส่วนใหญ่ยังขาดการศึกษาที่ชัดเจนและเฉพาะเจาะจง ถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างองค์ประกอบสำคัญทั้งสองนี้ในบริบทที่เผชิญกับปัญหาผลสัมฤทธิ์ต่ำและสมรรถนะดิจิทัลที่ไม่หลากหลาย ที่งานวิจัยนี้จะเพิ่มเติม การศึกษาเชิงประจักษ์ถึงระดับของสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล และการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ต่ำอย่างสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 และที่สำคัญ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเชิงลึก สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลนั้น ส่งผลหรือมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานวิชาการไปในทิศทางใด ซึ่งยังไม่มีงานวิจัยใดที่ศึกษาความเชื่อมโยงของสองตัวแปรนี้พร้อมกันอย่างเป็นระบบเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาผู้บริหารในพื้นที่ดังกล่าว

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าผู้บริหารสถานศึกษามีสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษามากน้อยเพียงใด และมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางใด ซึ่งผลการวิจัยจะนำไปใช้เป็น แนวทางที่ชัดเจนและมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ในการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จในการบริหารสถานศึกษา โดยเฉพาะการยกระดับผลการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

1. สมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล

1.1 ความหมายสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล

ความสามารถ ทักษะ ที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถเลือก วิเคราะห์ และประเมินข้อมูลสารสนเทศได้อย่างสร้างสรรค์ ด้วยความรับผิดชอบ และมีวิจารณญาณ รวมไปถึงสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Budsabong, 2024).

สมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลมีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงเทคนิค และการผสมผสานไปสู่การนำไปใช้ประโยชน์ที่ อีกทั้งยังขยายผลไปสู่การคิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ใช้ประโยชน์ต่อไปในวงกว้างได้ (Office of the Education Council, 2020)

1.2 องค์ประกอบสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล จากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการและงานวิจัยของนักวิชาการจำนวน 12 แหล่ง (Calvani et al., 2009; Carretero et al., 2017; Digital Economy and Society Commission, 2020; Ferrari, 2013; Foundation for Child and Youth Media Promotion, 2020; Khamnak, 2023; Kellen & Patricia 2017; Mannila et al., 2018; Mesa & Phanthuworakun, 2021; Muangklam, 2019; Office of the Civil Service Commission, 2019; Office of the Higher Education Commission, 2018; Somchob, 2020) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้จำนวน 6 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการรู้และเข้าใจดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเป็นองค์กรดิจิทัล 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านจริยธรรมและความปลอดภัยในการใช้ดิจิทัล

2. การบริหารงานวิชาการ

2.1 ความหมายการบริหารงานวิชาการ

การบริหารกิจกรรมในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายที่สถานศึกษาวางไว้ซึ่งเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกฝ่ายต้องปฏิบัติด้วยความเคร่งครัด ยึดถือแนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อส่งผลต่อประสิทธิภาพคุณภาพทางการศึกษา (Langputeh, 2022)

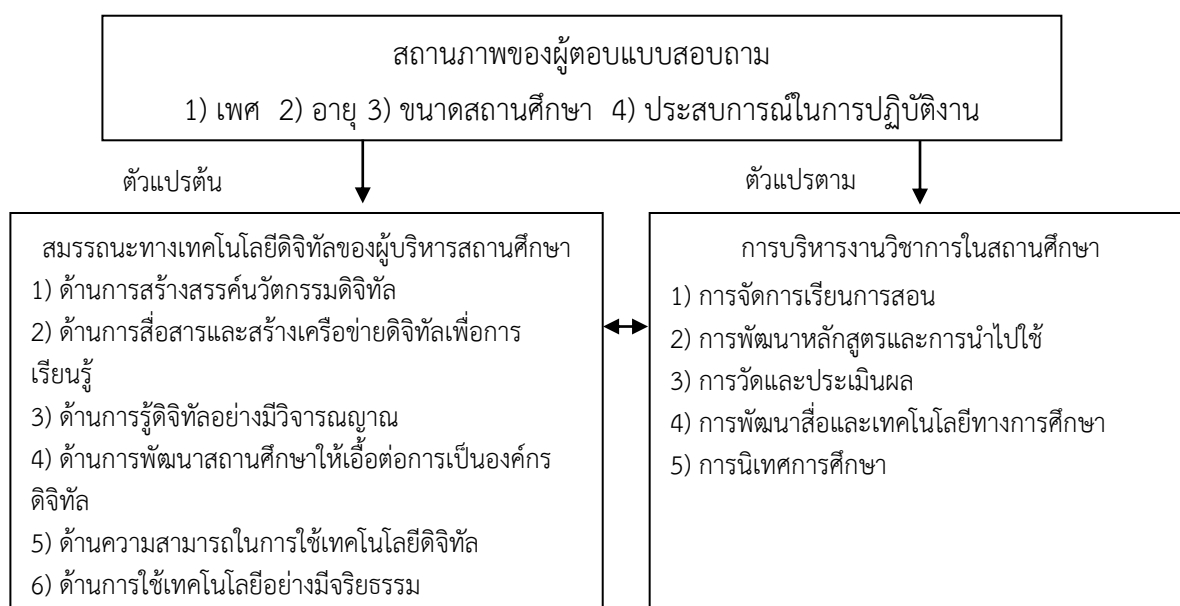
ความสำคัญของการบริหารวิชาการถือว่าเป็นภารกิจหลักของการดำเนินงานของสถานศึกษา ซึ่งทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษาทุกฝ่ายต้องมีความรู้ความเข้าใจ

และมีส่วนร่วมเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามจุดประสงค์มีประสิทธิภาพประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (Aramduang, 2020)

2.2 องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ จากแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการ และงานวิจัยของนักวิชาการ จำนวน 8 แหล่ง (Adulphitthayaporn & Charoenkul, 2019; Faber & Gilbert, 1970; Kimbrough & Nunnery, 1998; Ministry of Education, 2013; Office of the Basic Education Commission, 2009; Sergiovanni et al., 2009; Sittichainkan, & Phetchroot 2019; Somsak, 2016)

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ดังกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัยที่ใช้ในการศึกษานี้ประกอบด้วย การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จากจำนวนสถานศึกษาทั้งสิ้นจำนวน 117 โรงเรียน จำนวน

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนรวม 2,130 คน (Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2, 2024) กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 327 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ (Krejcie & Morgan, 1970) จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษาและทำการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืนกลับ (Without Replacement) ซึ่งรูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ คือ การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 4 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย เพศ อายุ ขนาดของสถานศึกษา และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้ตอบ โดยครอบคลุมเนื้อหาสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล 6 ด้าน คือ 1) ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล 2) ด้านการสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ 3) ด้านการรู้ดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ 4) ด้านการพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเป็นองค์กรดิจิทัล 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 6) ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.974

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อสร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้ตอบ โดยครอบคลุมเนื้อหาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 5 ด้าน คือ 1) การจัดการเรียนการสอน 2) การพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.974

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2

และเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index: IOC) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.69 ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.974

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เพื่อนำส่งถึงผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยส่งหนังสือและแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ด้วยตนเอง จำนวน 327 ฉบับ และนัดวันรับกลับคืนมา
3. ผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด 327 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่า เป็นแบบสอบถาม ที่สมบูรณ์ จากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงโดยผู้เชี่ยวชาญหาค่า IOC ความสอดคล้องของแบบสอบถาม
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
3. การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)
4. การวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้เกณฑ์สัมบูรณ์ (Absolute Criteria) ตามแนวทางของ เบสท์ (Best, 1993)
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าที (t-test) การหาค่าเอฟ (F-test) และการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation, 1896)

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2 ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 2

ด้าน	การจัดการเรียนการสอน	การพัฒนาหลักสูตร	การวัดผลและประเมินผล	การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยี	การนิเทศการศึกษา	รวมทุกด้านการบริหารงาน
การสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล	0.317	0.348	0.351	0.407	0.361	0.404
การสื่อสารและสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้	0.456	0.490	0.470	0.480	0.449	0.531
การรู้ดิจิทัลอย่างมีวิจารณญาณ	0.480	0.495	0.428	0.470	0.444	0.525
การพัฒนาสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเป็นองค์กรดิจิทัล	0.592	0.570	0.521	0.546	0.542	0.692
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	0.513	0.523	0.469	0.505	0.485	0.565
การใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม	0.606	0.484	0.469	0.473	0.462	0.569
รวมทุกด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัล	0.582	0.577	0.539	0.575	0.545	**0.639

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.639

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 สามารถสรุปและอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานราธิวาส เขต 2 พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.639 สอดคล้องกับงานวิจัยของ (Khamnak, 2023) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องความสัมพันธ์

ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลกับการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาใน
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล ผู้บริหารควรศึกษาหาความรู้ความชำนาญให้มีทักษะสามารถ
ตัดสินใจในการใช้เครื่องมือดิจิทัล เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ นิตยสารออนไลน์ และอื่น ๆ ได้อย่างชาญฉลาด
2. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม
เรื่องการพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง
3. ด้านการนิเทศ ผู้บริหารควรมีการวางแผนการนิเทศโดยการกำหนดตาราง วัน เวลาที่ชัดเจน บุคคลที่
นิเทศ ผู้รับการนิเทศ และเนื้อหาการนิเทศอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริการงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะ
กิจ จังหวัดชายแดนภาคใต้
2. ควรศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้และองค์ประกอบของสมรรถนะทางเทคโนโลยีดิจิทัลในสังคมพหุ
วัฒนธรรมในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของผู้บริหารสถานศึกษา
3. ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาใน
พื้นที่อำเภอตะเภาชัยแดนไทย-มาเลเซีย

References

- Aramduang, P. (2020). *Kanphatthana konlayut kanborihan wichakan rongrian matthayomsueksa tam naeokhit kansoemsrang khwamwaiwangchai* [Development of academic administration strategies for secondary schools based on the concept of trust building] [Doctoral dissertation, Chulalongkorn University]. Chulalongkorn University Intellectual Repository.
- Best, J. W. (1993). *Research in education*. Allyn & Bacon.
- Boonlai, S. (2021). Development of digital competencies of school administrators. *Journal of Educational Administration and Leadership*, 9(1), 1–15.

- Budsabong, J. (2024). *Samatthana dijiathan khong naksueksa laksut prakasaniyabat bandit wichachip khru nai yuk kansueksa 4.0* [Digital competence of students in the graduate diploma program in teaching profession in the education 4.0 era]. *Journal of the Association of Professional Development of Educational Administration of Thailand*, 6(2), 105–120.
- Calvani, A., Cartelli, A., Fini, A., & Ranieri, M. (2009). Models and instruments for assessing digital competence at school. *Journal of E-Learning and Knowledge Society*, 4(3), 183–193.
- Carretero, S., Vuorikari, R., & Punie, Y. (2017). *DigComp 2.1: The digital competence framework for citizens*. Publications Office of the European Union.
- Digital Economy and Society Commission. (2020). *Thailand digital literacy development plan*. Office of the National Digital Economy and Social Commission.
<https://www.onde.go.th>
- Faber, C. F., & Gilbert, F. S. (1970). *Elementary school administration*. Holt, Rinehart and Winston.
- Ferrari, A. (2013). *DIGCOMP: A framework for developing and understanding digital competence in Europe*. Publications Office of the European Union.
- Foundation for Child and Youth Media Promotion. (2020). *Digital intelligence (DQ)* (3rd ed.). Walk On Cloud.
- Inkaew, W. (2020). Academic administration models affecting educational quality. *Journal of Educational Administration, Silpakorn University*, 11(2), 110–125.
- Kellen, K. S., & Patricia, B. (2017). Digital competence model of distance learning. *International Journal of Emerging Technologies in Learning*, 12(6), 33–45.
- Khamnak, S. (2023). *Khwamsamphan rawang phawanuam dijiathan kab kan-songsoem kan-chai theknoloyi nai kanchat kanrianru khong phuborihan sathan sueksa nai rongrian sangkat samnakngan khet phuamthi kansueksa prathomsueksa Tak Khet 1* [The relationship between digital leadership and technology use in learning management]. Naresuan University Intellectual Repository.
- Khumbrough, R. B., & Nunnery, M. Y. (1998). *Educational administration: An introduction*. South-Western College Publishing.

- Khunsook, T. (2022). *Kanborihan ngan wichakan thi song phon to kanchat kanrianru choeng ruk khong sathan sueksa radap matthayomsueksa nai changwat Chanthaburi* [Academic administration affecting active learning]. Rambhai Barni Rajabhat University.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Langputeh, N. (2022). *Kanborihan ngan wichakan khong phuborihan sathan sueksa*. Yala Rajabhat University.
- Mannila, L., Nordén, L.-A., & Pears, A. (2018). Digital competence and teacher self-efficacy. In *Proceedings of the 2018 ACM Conference on International Computing Education Research*.
- Mesa, N., & Phanthuworakun, K. (2021). Digital competency of pre-service teachers. *Chulalongkorn University Journal of Education*, 49(4), 10–11.
- Ministry of Education. (2009). *Structure and content of academic administration in educational institutions*.
- Muangklam, S. (2019). *Kanwikhrao ongprakop dan khwamsamart thang dijithan...* Rajamangala University of Technology Thanyaburi.
- Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2. (2022). *Report of O-NET test results*.
- Narathiwat Primary Educational Service Area Office 2. (2024). *Annual performance report 2023*.
- Office of the Basic Education Commission. (2009). *Quality management manual*.
- Office of the Civil Service Commission. (2019). *Digital skills for government transformation*.
<https://www.ocsc.go.th>
- Office of the Higher Education Commission. (2018). *Notification on digital competence for bachelor's degree qualifications*. http://www.thaiall.com/tec/digital_competencies.pdf
- Office of the National Digital Economy and Social Commission. (2020). *Thailand digital literacy development plan*.
- Pearson, K. (1896). Mathematical contributions to the theory of evolution. *Philosophical Transactions of the Royal Society of London. Series A*, 187, 253–318.
- Sergiovanni, T. J., Kelleher, P., McCarthy, M. M., & Fowler, F. C. (2009). *Educational governance and administration* (6th ed.). Pearson.

- Sittichainkan, S., & Phetchroot, L. (2019). Synthesis of academic administration concepts. *Journal of Humanities and Social Sciences Udon Thani Rajabhat University*, 8(1), 120–135.
- Somchob, K. (2020). *Digital learning components*. Khon Kaen University.
- Somsak, S. (2016). *Botbat khong phuborihan nai kanborihan ngan wichakan*. Nakhon Si Thammarat Rajabhat University.
- Suksang, T. (2021). Academic administration for learning achievement. *Journal of Educational Studies*, 22(2), 241–252.
- Triboon, A. (2022). Digital competency model for teachers. *Journal of Education*, 17(4), 180–195.